

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΙΔΕΩΝ

ΜΗΝΥΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Το προσφυγικό πρόβλημα αποτελεί ένα από τα πλέον σημαντικά προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας. Περιβαλλοντικά οικολογικά προβλήματα, πόλεμοι, φυσικές καταστροφές, πολιτικός σκοταδισμός συνθέτουν το παζλ της αναγκαστικής μετακίνησης του μέρους ή του συνόλου του πληθυσμού μίας περιοχής.. Ακούσια — υποχρεωτική μετακίνηση η οποία υποβαθμίζει, αν δεν καταστρέφει, τις ζωές των εκπατρισθέντων. Προσοχή!! Αυτοί οι άνθρωποι δεν επέλεξαν τη μετακίνηση! Εξαναγκάστηκαν σε αυτή! Δεν είναι άδικο, λοιπόν, εμείς -οι προς το παρόν τυχεροί- να τους συμπεριφερόμαστε υποτιμητικά και απαξιωτικά; Είναι! Ας παλέψουμε όλοι μαζί σε πείσμα της κακίας και της αδικίας που κυριαρχεί σήμερα στον κόσμο, για να κάνουμε πιο υποφερτό τον ξεριζωμό τους! Ας μην τους υποτιμούμε και ας μην τους δυσκολεύουμε περισσότερο! Ας δείξουμε ότι ο άνθρωπος είναι άνθρωπος μόνο αν συμπεριφέρεται ως τέτοιος!

Φανή Μπέκου, Φιλολόγος

Καλή μας αρχή!!

Στο πλαίσιο της Διεθνούς Αμνηστίας, δημιουργήσαμε με μία ομάδα παιδιών της Γ' τάξης του σχολείου μας αυτή την εφημερίδα, στην οποία θα καταθέτουμε σκέψεις για θέματα που αφορούν τους λιγότερο τυχερούς πολίτες του κόσμου μας. Αυτό το τρίμηνο η ομάδα μας ασχολήθηκε με τους πρόσφυγες. Τα παιδιά έγραψαν δικά τους κείμενα με θέμα την προσφυγιά, προκειμένου να μπουν, έστω και μέσω της φαντασίας τους, στη θέση των προσφύγων συνανθρώπων μας. Δεν έμειναν, ωστόσο, μόνο εκεί. Έχουν αποφασίσει να δράσουν περισσότερο έμπρακτα και πιο αποφασιστικά για να βοηθήσουν με κάθε τρόπο πρόσφυγες που κατακλύζουν

πολλά μέρη της Ελλάδας.

Έτσι αποφάσισαν να συγκεντρώσουν χρήματα, ρούχα και είδη υγιεινής, για να τα στείλουν σε προσφυγικές δομές της χώρας. Μάλιστα αυτές τις μέρες είναι σε επικοινωνία με αυτές προκειμένου να κατανοήσουν τις ανάγκες τους και να δράσουν ανάλογα. Το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας θα ολοκληρωθεί μετά τις γιορτές των Χριστουγέννων, οπότε θα γίνουν και οι αντίστοιχες αποστολές προϊόντων ή άλλων αγαθών που θα συγκεντρωθούν. Επιπλέον, αποφάσισαν να στείλουν επιστολή σε όσο περισσότερους ιδιώτες γιατρούς και φαρμακοποιούς μπορούν στην ελληνική επικράτεια, στην οποία θα τους προτρέπουν να φροντίζουν αφιλοκεδώς τους πρόσφυγες συνανθρώ-

πους μας. Τέλος, αποφάσισαν να ενεργοποιήσουν τα προσφιλή σε αυτά μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ώστε να κοινοποιήσουν μέσα από αυτά τη δράση τους και να μεταφέρουν έτσι στους συνολομυθικούς τους την ανάγκη λήψης ουσιαστικής δράσης για την αντιμετώπιση του προσφυγικού ζητήματος. Τα παιδιά μπορούν να πάρουν στα χέρια τους πολλά από τα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας και να βρουν αποτελεσματικές λύσεις. Ευχόμαστε η προσπάθειά τους να έχει ανταπόκριση και να αποτελέσει το εφαλτήριο για συνεχείς δράσεις εθελοντισμού στο πλαίσιο της αλληλεγγύης, της φιλαλληλίας και του ανθρωπισμού.

Φανή Μπέκου, Φιλολόγος

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τα παιδιά μέσω της δημιουργικής φαντασίας τους προσπάθησαν να μπουν στη θέση των προσφύγων και να καταγράψουν τα συναισθήματά τους. Τα κείμενα που παρουσιάζονται βασίζονται σε πραγματικά γεγονότα και αληθινά πρόσωπα, ωστόσο η πλοκή τους είναι δοσμένη με απλοϊκό τρόπο μέσα από τα μάτια των παιδιών.

Εγκλωβίζοντας στο τίποτα...

Κείμενο της Κατερίνας Π. Γ4

Είναι μια κρύα ημέρα του φθινοπώρου. Το κρύο δεν είναι τσουχτερό σαν του χειμώνα, αλλά ο αέρας πνέει με ορμή κατά πάνω μας. Εμείς ανίκανοι να αντισταθούμε, αφού είναι ακόμα Νοέμβρης και τα χειμερινά εφόδια απέχουν ακόμα έναν ολόκληρο μήνα, καθόμαστε ακίνητοι και απλώς αντικρίζουμε τον άνεμο.. Έτσι συμβαίνει όταν είσαι ανίκανος να φροντίσεις τον εαυτό σου... Βλέπετε το χωριό μου εφοδιάζεται στην αρχή του χειμώνα, γιατί μετά πέφτουν χιόνια και κλείνουν οι δρόμοι. Δεν υπάρχει επικοινωνία με την πόλη. Έτσι αυτό απομονώνεται από τον έξω κόσμο, απομονώνεται από τον πολιτισμό, απομονώνεται από την όποια ελπίδα επιβίωσης των κατοίκων, **εγκλωβίζοντας στο τίποτα** τη ζωή τους, την ψυχή τους, την ίδια την ύπαρξή τους....

Όμως μια μέρα έρχεται η ευκαιρία σου να πάρεις τη ζωή στα χέρια σου και να μην εξαρτάσαι από την γενναιοδωρία των άλλων... Φεύγεις, εγκαταλείπεις τον τόπο που γεννήθηκες, που αγαπάς, εκεί που έχεις την οικογένειά σου, εκεί που έκανες τα πρώτα σου όνειρα, εκεί που πρωτοσκίρτη-

σε η καρδιά σου. Φεύγεις χωρίς να κοιτάξεις πίσω σου δεύτερη φορά μήπως και μετανιώσει και ο νους και η ψυχή σου για τον ξεριζωμό.. το ένα αντιμετωπίζεται, όταν συμπράττουν, όμως, και τα δύο, είναι δύσκολο να τα νικήσεις!

Και φτάνεις αλλού, σε άλλη γη, σε άλλα μέρη.. Βγαίνεις στον δρόμο για αναζήτηση δουλειάς, για πρώτη φορά μετά την αποφοίτησή σου από το πανεπιστήμιο, αλλά όλα είναι διαφορετικά! κανείς δεν κοιτάζει βαθύτερα να δει τη μόρφωσή σου, τις ιδέες σου, τα προσόντα σου, τον χαρακτήρα σου.. το μόνο που βλέπει είναι μια ξένη, μια ζητιάννα, μια κλέφτρα που έχει ως μοναδικό της σκοπό να καταστρέψει τον τόπο τους. Και παντού η ίδια φράση

«ΓΥΡΝΑ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΑΣΕ ΜΑΣ ΗΣΥΧΟΥΣ»

Αχ! και να 'ξεραν πόσο θα το ήθελα! Πόσο θα ήθελα να γυρίσω σε αυτό που αποκαλούσα «σπίτι»! πόσο θα ήθελα να γυρίσω στην παλιά μου γειτονιά, τη γεμάτη παιδικές φωνές, τη γεμάτη με ανθρώπους που ξέρω ότι με αγαπούν, ότι με νοιάζονται.. ανθρώπους που με έκαναν να νιώθω ελεύθερη, χαρούμενη, δυνατή!

Όμως τώρα βρίσκομαι εδώ, χωρίς να έχω κάτι που να μπορώ να αποκαλέσω «σπίτι».. Γιατί «σπίτι» είναι η μυρωδιά του σπιτικού φαγητού γυρίζοντας από

τη βόλτα σου, η αίσθηση ασφάλειας που σε διαπερνά κάθε φορά που ξαπλώνεις στο κρεβάτι σου, το σχολείο όπου μαθαίνεις τόσα πράγματα, το προαύλιο όπου μαθαίνεις άλλα τόσα ..

Τώρα εδώ, κάθε μέρα ξυπνάω νιώθοντας ξένη, ανασφαλής, φοβισμένη, απελπισμένη..

Τα πράγματα που κάποτε με έκαναν να απολαμβάνω την ζωή έχουν πια χαθεί! μόνος μου σκοπός η επιβίωση. Όμως θα παλέψω με κάθε τρόπο να πετύχω! Δε θα επιτρέψω σε κανέναν να με θεωρήσει υποδεέστερη. Το ξέρω ότι έχω διπλάσιο αγώνα να κάνω από τους ντόπιους, όμως θα παλέψω και θα αποδείξω σε όλους πως το χρώμα, η θρησκεία, η κουλτούρα μπορεί να είναι βασικά στοιχεία πολιτισμού, όμως η σωστή συμπεριφορά, η ευθύτητα, η αλήθεια, η εργασία, το φιλότιμο νικούν τα πάντα! Όσο και να με πληγώνουν κάποιοι «πατριώτες» εγώ θα τους αγνοώ και θα συνεχίζω!! Το ξέρω, το αισθάνομαι, το νιώθω βαθιά μέσα στην ψυχή μου ότι θα τα καταφέρω, θα υπερνικήσω την κάθε δυσκολία και θα επιστρέψω στον τόπο μου με υπέροχες αναμνήσεις από το «εδώ», το ξένο, το προς το παρόν προσβλητικό!

Με λένε Φάτιμα και προσπαθώ να είμαι καλά!

Η ιστορία της Arezu μέσα από τα μάτια της Αναστασίας Α. Γ1

ΕΞΥΠΝΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΟ ΙΡΑΚ, ΑΡΙΣΤΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, Κείμενο του Δημήτρη Σ. Γ4
ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ Γ4

«Γεια σας! Είμαι η Arezu, είμαι 12 χρόνων και είμαι πρόσφυγας από το Αφγανιστάν. Έφτασα στην Ελλάδα το 2019 καθώς οι συγκρούσεις στην χώρα μου εντεινόνταν, με αποτέλεσμα εγώ και η οικογένειά μου να βρισκόμαστε σε κίνδυνο. Από τότε η ζωή μου έχει αλλάξει ριζικά. Η προσαρμογή στην Ελλάδα μου ήταν αρκετά δύσκολη, καθώς δεν μιλούσα ελληνικά. Γρήγορα όμως, και με την βοήθεια της μητέρας μου, έμαθα ελληνικά και πλέον δεν έχω πρόβλημα στη συνεννόηση.

Όταν ξεκίνησα το μάθημα σε ένα ελληνικό σχολείο στη Λέσβο, οι συμμαθητές μου με κορόιδευαν και δεν είχα ούτε έναν φίλο. Μόνο η μητέρα μου και οι καλοί μου βαθμοί μου φτιάζουν τη διάθεση.

Τον περασμένο Μάιο έμαθα πως έγινα δεκτή για υποτροφία στο Διεθνές Σχολείο της Βοστώνης. Τότε εγώ και η μητέρα μου φύγαμε αμέσως, ώστε να μην χάσω μια ακόμη σχολική χρονιά. Έτσι φέτος φοιτώ στο Δι-

εθνές Σχολείο της Βοστώνης, όπου και έχω κάνει αρκετούς φίλους. Κυρίως όμως στηρίζομαι στις δύο καλύτερές μου φίλες, την Sarah και την Lilly που με στηρίζαν από την πρώτη μέρα που με γνώρισαν στο Διεθνές Σχολείο της Βοστώνης και τους είμαι ευγνώμων. Ωστόσο, οφείλω αναμφισβήτητα να αφιερώσω όλες μου τις επιτυχίες στη μητέρα μου που ποτέ δεν έπαψε να πιστεύει σ' εμένα και πάντα με βοηθούσε να νιώσω αυτοπεποίθηση.

Ήταν έξυπνο παιδί και καλός μαθητής στην πατρίδα του ο Νόμπαρ, πριν αναγκαστεί να εγκαταλείψει την γενέτειρά του όταν ήταν ακόμη παιδί. Στο σχολείο οι δάσκαλοί του τον λάτρευαν κι έλεγαν στους γονείς του ότι θα προοδεύσει, ότι μπορεί να γίνει ό,τι επιθυμεί. Κι ο μικρός Νόμπαρ είχε πράγματι ένα κρυφό όνειρο.. Ήθελε να γίνει γιατρός. Ω! πόσο πολύ το ήθελε πραγματικά! Να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή σε κάποιο μεγάλο νοσοκομείο της χώρας του! Να προσφέρει αλόγγυστα τις υπηρεσίες του στους συνανθρώπους του, χωρίς να νοιάζεται αν αυτό επιδεινώνει την ήδη καταπονημένη υγεία του! Δυστυχώς, όμως, ο πόλεμος ανέκοψε τα όνειρά του. Διέφυγε λαθραία με την οικογένεια του στην Ελλάδα. Δεν θα ξεχάσει ποτέ τον φόβο που ένωσε μέσα στην πλαστική βάρκα όπου τους είχαν στοιβάξει οι γνωστοί διακινητές. Δε θα ξεχάσει ποτέ την πείνα που ένωθε όταν περπατούσε στην οδό Σταδίου ζητιανεύοντας από τους περαστικούς λίγα ευρώ για να πάρει κάτι να φάει. Όμως δεν λιγοψύχησε! Συνέχισε, πάλεψε, αγωνίστηκε και νίκησε! Σήμερα είναι φοιτητής της Ιατρικής στο πανεπιστήμιο Αθηνών!

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ: ΟΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΤΟΣΟ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥΣ, ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

Έρευνα των Σταύρου Σ., Σπύρου Φ., Δημήτρη Σ., Τσιδας Β., Κατερίνας Π., μαθητών του Γ4

Όπως όλοι γνωρίζουμε η φυλετική διάκριση είναι ένα φαινόμενο το οποίο επικρατεί δυστυχώς μέχρι και σήμερα, συνήθως σε αρκετά μεγάλο βαθμό. Τι συμβαίνει όμως με τις γυναίκες πρόσφυγες; Δέχονται ακόμα και αυτές φυλετικές διακρίσεις; Είναι πιο δύσκολη για αυτές η επιβίωση τους άντρες πρόσφυγες;

Οι γυναίκες πρόσφυγες και αιτούσες άσυλο έχουν βιώσει πολλαπλές διακρίσεις. Αυτό, αν και είναι κατακριτέο, δεν μπορεί να συγκριθεί με τη βία που δέχονται στις χώρες από τις οποίες προέρχονται... Τι να πρωτοση-

μειώσει κανείς... Τη βία λόγω του φύλου τους στις χώρες προέλευσής τους; Τον ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων τους; Τον καταναγκαστικό γάμο; Τον βιασμό μέχρι θανάτου ή το ότι πολλές από αυτές γίνονται προϊόντα προς πώληση; «Όταν οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις έκλεισαν τις πόρτες τους στους πρόσφυγες, εμείς οι γυναίκες ήμασταν πιο εκτεθειμένες στις κακοποιήσεις από τους λαθρέμπορους», δηλώνει μία πρόσφυγας από τη Συρία στη Διεθνή Αμνηστία. «Δεν μπορείς να ζητήσεις βοήθεια από την αστυνομία ή από οποιοδήποτε άλλο, επειδή είσαι "παράνομη" και οι λαθρέμποροι επωφελούνται από αυτό».

Οι γυναίκες και τα κορίτσια είναι οι "πιο ευάλωτες" μεταξύ των προσφύγων και εκ των προαναφερθέντων συμπεραίνουμε ότι η επιβίωση των γυναικών προσφύγων έχει περισσότερα εμπόδια από αυτή των αντρών. Είναι βασικό γι' αυτές να βρουν βοή-

θεια γι' αυτά τα ζητήματα. Ακόμη και όταν φτάνουν στις ευρωπαϊκές ακτές, η δοκιμασία τους δεν τελειώνει. Η πλειοψηφία των προσφύγων που φτάνουν στην Ελλάδα είναι πλέον γυναίκες και παιδιά. Η έλλειψη υγιεινής, το ανεπαρκές καθαρό πόσιμο νερό, τα ακατέργαστα λύματα και οι μολύνσεις, εξαιτίας ποντικών και αρουραίων, αποτελούν κοινά φαινόμενα σε όλους τους καταυλισμούς. Αρκετές έγκυες γυναίκες περιέγραψαν στη Διεθνή Αμνηστία ότι ήταν αναγκασμένες να κοιμούνται στο πάτωμα έχοντας ελάχιστη, αν όχι μηδενική, πρόσβαση σε προγεν-

νητική φροντίδα. «Κάθε μέρα τα πράγματα χειροτερεύουν ... Ο καταυλισμός είναι τόσο γεμάτος», δήλωσε μια γυναίκα από τον καταυλισμό Μόρια στη Λέσβο, ο οποίος, αυτή τη στιγμή, φιλοξενεί δύομιση φορές πάνω από την χωρητικότητά του, που είναι 3.100 άτομα.

Για την επίλυση αυτού του μείζονος σημασίας προβλήματος πρέπει μέσα στον αγώνα που κάνουμε για την εδραίωση της κοινωνικής αλληλεγγύης και την εφαρμογή της ου-

σιαστικής ισότητας των φύλων στην πράξη, να συμπεριλάβουμε και τις γυναίκες πρόσφυγες. Όσοι βρίσκονται στην εξουσία οφείλουν να ακούσουν τις φωνές τους και να λάβουν τις ανάλογες αποφάσεις. Οι συνθήκες υποδοχής στην ηπειρωτική χώρα πρέπει να βελτιωθούν και οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις πρέπει να προσφέρουν στις γυναίκες πρόσφυγες τόσο την επείγουσα υποστήριξη και προστασία που δικαιούνται, όσο και το καλωσόρισμα που τους αξίζει.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΑΛΜΠΕΡΤ ΑΪΝΣΤΑΪΝ: Ο ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ Γ. Γ1

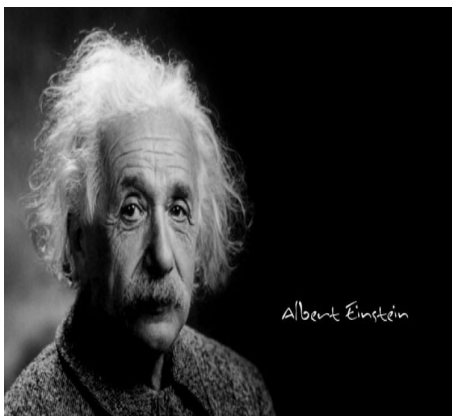
Πολιτικός πρόσφυγας από το 1933, μετά την επικράτηση του Χίτλερ και του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος στην Γερμανία. Ο κορυφαίος επιστήμονας του 20ου αιώνα βαρυνόταν από δυο μεγάλα

«αμαρτήματα», κατά τους ναζί. Το πρώτο το είχε κληρονομήσει, όντας Εβραίος.

Το δεύτερο ήταν αποκλειστικά δικό του. Είχε και διατηρούσε καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του αντιμιλιταριστικές και ήπιες αριστερές απόψεις. Πολιτική του Γ' Ράιχ ήταν ο ολοκληρωτισμός και στην επιστήμη. «Είναι Εβραίος και απέκτησε διεθνή φήμη μέσω νέων ιδεών» έλεγαν τα φερέφωνα του καθεστώτος Χίτλερ για τον Αϊνστάιν. Μέχρι και σαν αρχηγό τον είχαν παρουσιάσει, είτε του «διεθνούς κομμουνισμού» είτε του «διεθνούς εβραϊσμού».

Στον Αϊνστάιν, ήδη διάσημο παγκοσμίως, δεν έμεινε άλλη επιλογή από την αυτοεξορία του στις ΗΠΑ. Εκεί βρήκε θέση σε πολλά πανεπιστήμια,

με πρώτο του Πρίνστον. Όταν, όμως, άρχισε ο ψυχρός πόλεμος (μετά

τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο) βρέθηκε στο στόχαστρο του Μακαρθισμού. Κατέστη ύποπτος και για το γεγονός ότι το 1949 έγραψε άρθρο για το πρώτο τεύχος του περιοδικού «Monthly Review» (του φίλου του Paul Sweezy) με τίτλο «γιατί ο σοσιαλισμός», ενώ αργότερα έκανε έκκληση για την μη εκτέλεση του ζεύγους Ρόζενμπεργκ, που είχαν καταδικαστεί σε θάνατο για «κατασκοπεία υπέρ της Σοβιετικής Ένωσης».

Το 1955 ο «μηχανικός του σύμπαντος» τέθηκε επικεφαλής του διεθνούς αντιπυρηνικού κινήματος, με το περίφημο κοινό Μανιφέστο Ράσσελ. Κάτω από το

μανιφέστο αυτό τέθηκε η τελευταία υπογραφή του Αϊνστάιν σε δημόσιο έγγραφο, αφού πέθανε 18 Απριλίου 1955.

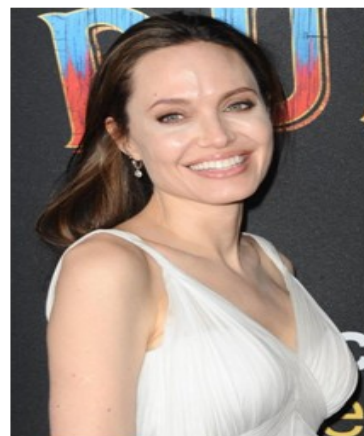
Μια από τις φράσεις-κλειδιά του μανιφέστου Αϊνστάιν-Ράσσελ ήταν η πρόσκληση στην ανθρωπότητα «να σκεφτούμε με έναν νέο τρόπο» μπρο-

στά στην πυρηνική απειλή. Αν ζούσε, το ίδιο θα έλεγε και σήμερα για την κλιματική κρίση, για την ηθική παρακμή, για την κοινωνική ανισότητα, για τη βία και την εγκληματικότητα, για... για... για... χιλιάδες άλλες παρεκκλίσεις του παρόντος! Άλλη προτροπή: «Θυμηθείτε ότι είστε άνθρωποι και ξεχάστε τα υπόλοιπα». Δεν νομίζω ότι η προτροπή αυτή βρίσκει ευήκοα ώτα ούτε στους απλούς πολίτες της χώρας μας, αλλά ούτε και στη σημερινή κυβέρνηση της Ελλάδας, σε ο, τι αφορά το προσφυγικό-μεταναστευτικό!

ΟΙ ΚΑΛΛΙΥΕΧΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

ΑΤΖΕΛΙΝΑ ΤΖΟΛΙ: Η ΔΙΑΣΗΜΗ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ ΤΟΥ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΠΟΛΥΞΕΝΗ Π. Γ1

Τι κι αν είναι διάσημη; Τι κι αν ζει σε μία βίλα πολλών εκατομμυρίων μαζί με τα παιδιά της; Η Ατζελίνα Τζολί είναι μια σπουδαία ηθοποιός κι ακόμη πιο σπουδαίος άνθρωπος, μιας κι έχει αφιερώσει ένα μεγάλο μέρος της καθημερινότητας και των εισοδημάτων της στη βελτίωση των όρων ζωής αρκετών προσφύγων, κυρίως από το Μπαγκλαντές. Αφιερώνει πολύ χρόνο στο να ταξιδεύει σε διάφορες περιοχές του Τρίτου κόσμου, για να προσφέρει απλόχερα τη βοήθειά της σε αυτούς τους ανθρώπους. Επιπλέον συγκεντρώνει δεκάδες εκατομμύρια από τους πλούσιους φίλους της βοηθώντας ακόμη περισσότερο τους ταλαιπωρούς αυτού του πλανήτη!

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕ- ΧΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟ- ΣΦΥΓΕΣ, ΦΑΙΗ Β. Γ1

Αυτή τη στιγμή, ο κόσμος αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη προσφυγική κρίση από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Σε όλο τον κόσμο περισσότεροι από 22,5 εκατομμύρια πρόσφυγες έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τις κοινότητές τους εξαιτίας του πολέμου, της βίας και των διώξεων.

Οι πρόσφυγες δεν μπορούν να πάνε σπίτι τους ,αν το κάνουν η ζωή τους θα κινδυνεύσει λόγω της φυλής, της θρησκείας, της εθνικότητας τους, των πολιτικών τους πεποιθήσεων ή της συμμετοχής τους σε μια συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα. Αυτή την Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων, που γιορτάζεται στις 20 Ιουνίου, μπορείτε να υψώσετε τη φωνή σας για τους πρόσφυγες.

Συγγραφείς, ηθοποιοί χρησιμοποιούν τη φήμη τους για να υποστηρίξουν τους πρόσφυγες Αυτό ακριβώς κάνουν αυτές οι 2 διασημότητες. Ορίστε τι λένε:

J.K. Ρόουλινγκ

«Αν δεν μπορείς να φανταστείς τον εαυτό σου σε ένα από αυτά τα σκάφη, κάτι σου λείπει. Πεθαίνουν για μια ζωή που αξίζει να ζήσουν».

Τζορτζ Κλούνι

«Ας μην χάσουμε μια ολόκληρη γενιά ανθρώπων επειδή έτυχε να γεννηθούν στο λάθος μέρος τη λάθος στιγμή».

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟ ΔΕ ΛΕΙΠΕΙ ΑΠΟ ΠΟΥ- ΘΕΝΑ! ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΥ ΜΑΧΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ, ΦΑΙΗ Β. Γ1

Φυσικά υπάρχουν και πολλοί Έλληνες διάσημοι οι οποίοι έχουν σηκώσει τη φωνή τους και έχουν υπερασπιστεί πρόσφυγες .

Η Τάνια Τσανακλίδου, ο Νίκος Μουτσινάς, η Κατερίνα Παπουτσάκη, ο Ιβάν Σβιτάιλο, η Σία Κοσιώνη, ο Βαγγέλης Γερμανός, η Κατερίνα Καραβάτου, ο Κρατερός Κατσούλης και ο Δημήτρης Αλεξάνδρου μιλούν για το προσφυγικό ζήτημα που έχει λάβει τεράστιες διαστάσεις και φωνάζουν «Είμαστε όλοι πρόσφυγες!».

Το περιοδικό **DownTown** ταξίδεψε στην Ειδομένη, έζησε 48 ώρες με τους πρόσφυγες και καταθέτει τις ιστορίες τους:

«Είμαι 23 χρόνων.

Είδα ρωσικό αεροσκάφος να ρίχνει βόμβα και να γκρεμίζονται 30 κτίρια μέσα σε δευτερόλεπτα.

Αποφάσισα να φύγω όταν επιστρέφοντας μια μέρα από το πανεπιστήμιο είδα το σπίτι μου βομβαρδισμένο. Σπούδαζα πολιτικός μηχανικός και η γυναίκα μου δασκάλα.

Ζούσαμε στην ομορφότερη χώρα του κόσμου και τώρα είμαστε εδώ με το τίποτα. Έχουμε βέβαια τους ανθρώπους που αγαπάμε, εσάς που μας βοηθάτε, αλλά θα σου πω κάτι: να ξέρεις ότι όταν τελειώσει ο πόλεμος το 99% των Σύρων θα επιστρέψει πίσω. Και θα χτίσουμε αυτή τη χώρα με τα ίδια μας τα χέρια, ξανά από την αρχή» λέει χαρακτηριστικά ο Μοχάμεντ στο περιοδικό.

